

PERSBERICHT

's-Gravenpolder/'s-Gravenhage, 13-2-2010

Het hoofdbestuur van de Vereniging Confessioneel Gereformeerd Beraad betreurt het dat er geen tuchtprocedure wordt gestart tegen ds. K. Hendrikse te Middelburg.

Hendrikse stelt dat God niet bestaat zoals de wezens en dingen op aarde. Dat is niet vreemd. Ook de Nederlandse Geloofsbelijdenis erkent dat wij de HEER niet kunnen vastleggen in onze woorden en beelden. Dat hij in 'Geloven in een God die niet bestaat' stelt dat God gebeurt tussen mensen maakt echter duidelijk dat Hendrikse niet atheïstisch is. Hij gelooft in iets.

Ons grootste bezwaar is dat Jezus Christus niet erkend wordt als Zoon van God, gelijk van wezen met de Vader. Twee citaten: 'Om in God te geloven is Jezus niet per se nodig' (p23) en 'De kerkelijke fixatie op Jezus zie ik als een dwaalspoor' (p23). Wanneer Jezus superhumanist en wijsheidsleraar wordt genoemd, kan dat niet verbloemen dat Hendrikse Hem niet wil erkennen als Verlosser van onze schuld, Heer van hemel en aarde, die eens als de Mensezoon zal oordelen. En precies deze aanspraak van Jezus dat Hij Zoon van God is, was de reden waarom het Sanhedrin Hem ter dood veroordeelde.

Het besluit van de classis Zierikzee dat de uitlatingen van ds. Hendrikse de fundamenten van de kerk niet aantasten is onjuist.

Het is waar, dat velen binnen de vrijzinnige stroming van onze kerk hetzelfde beweren en dat het theologisch debat daarover voortgaat, maar dat is geen reden om af te wijken van de afspraken die we in de Kerkorde hebben gemaakt.

Het belijden van de Protestantse Kerk in Nederland omvat in ieder geval, dat we leven uit Gods genade in Jezus Christus (art. I,2) en dat we belijden in gemeenschap met de belijdenis van het voorgeslacht (art. I,4). Dat wordt verschillend ingevuld, maar 'De kerk weert wat haar belijden weerspreekt' (art. I,10). Dit wordt verschillend ingevuld, maar is wel leidraad voor de roeping van kerk en gemeente.

Het gaat vanuit deze missie van de kerk niet aan, dat aan de vrijzinnigheid een legitieme plaats wordt geboden. Het is goed dat in november het spreken over God aan de orde wordt gesteld op de synode. Het CGB verheugt zich op deze discussie en zal daaraan een bijdrage leveren. Maar de vraag is: Is ds. Hendrikse een vertegenwoordiger van de vrijzinnigheid of een extremist uit deze kring?

Verder is het onjuist dat de visitatoren tuchtmaatregelen heilloos noemen en stellen dat ze meer kapot maken dan ze goed doen. Uitglijders uit het verleden mogen het principe van het stellen van grenzen aan de kerk niet uitsluiten.

Het functioneren van opzicht en tucht binnen de Protestantse Kerk is vastgelegd in de kerkorde. Het advies van de visitatoren betekent feitelijk: Het opzicht bestaat uit samenspreking en vermaan, want de mogelijkheid tot schorsing of ontzetting uit het ambt heilloos wordt genoemd. Dat is in ieder geval een wijziging van de strekking van ordinantie 10.9. Kerkordewijziging dient plaats te vinden door de kerkelijke vergaderingen en niet in een college. Alleen procedureel al is er dus alle reden om in beroep te gaan tegen dit besluit.

Een tweede reden om tegen de uitspraak van de classis Zierikzee in beroep te gaan is het feit dat geen consequenties worden verbonden aan het feit dat ds. Hendrikse weigert in gesprek te gaan over zijn inzichten met de classis. Laten we, evenals destijds bij dr. den Heijer inzake de verzoening, het

boek 'Geloven in een God die niet bestaat' zien als een gravamen, een bezwaar tegen het belijden van de kerk. In de Gereformeerde Kerken beloofden predikanten bij hun bevestiging in het ambt, dat zij een afwijkend gevoelen ter toetsing zullen voorleggen aan de kerkelijke vergaderingen. In de Kerkorde van de Protestantse Kerk is deze verplichting niet letterlijk te vinden, maar wel in de geest van de kerkorde. Predikanten beloven hun ambtswerk te verrichten in overeenstemming met de orde der kerk. Een predikant doet al zijn ambtswerk tot opbouw van de gemeenten en in dienst van de kerk (ord. 3.9). Zeker binnen de plurale kerk die wordt nagestreefd is het ongepast niet met een meerdere vergadering te willen spreken. Daarmee wordt een eenheid van de kerk in gevaar gebracht. Naast de waarheid is ook de eenheid, het zoeken van elkaar in de missie van de kerk, een pijler van de roeping van kerk en gemeente.

Het Confessioneel Gereformeerd Beraad hoopt dat de classis Zierikzee haar besluit herziet en dat het gesprek in het kader van opzicht en tucht alsnog wordt voortgezet.

Namens het hoofdbestuur,
ds. D. Westerneng, voorzitter
ds. A.S. Rienstra, secretaris